

Hennie

HAD EEN ROERIGE ZOMER ALS
VOORZITTER VAN DE NEDERLANDSE
VAKBOND PLUIMVEEHOUDERS

**'Nog steeds is voor
sommige pluimveehouders
onduidelijk of ze hun kippen
moeten laten ruimen'**

Hennie de Haan (48), voorzitter van de Nederlandse Vakbond Pluimveehouders, zag deze zomer heel wat op zich afkomen door de eiercrisis en de impact daarvan op het leven van de pluimveehouders.

“Tot 22 juli van deze zomer kende ik het woord fipronil niet eens, in een korte tijd heb ik veel bijgeleerd over deze stof. De pluimveehouders zijn de dupe geworden van frauduleus handelen. Zij wisten niet eens dat dit voor de sector verboden middel werd toegepast. De omvang van het probleem werd met de dag groter, er bleken steeds meer bedrijven bij betrokken. Het zijn schrijnende situaties, ik heb deze zomer boeren kilo's zien afvallen en in één klap ouder zien worden. Ze zijn inmiddels moegestreden en voelen zich in de steek gelaten door de overheid. Nog steeds is voor sommige pluimveehouders onduidelijk of ze hun kippen moeten laten ruimen en hoe groot hun schade is. Deze mensen zijn zeven dagen per week met hun pluimveebedrijf bezig, vaak met meerdere generaties, en wonen op het erf. Hun hele bestaan staat op losse schroeven en het is nog maar de vraag of ze met extra leningen hun bedrijf kunnen voortzetten.

Zelf kreeg ik een enorme focus, net als bij een onverwacht overlijden in de naaste familie. Ik zou deze zomer gaan zeilen met mijn man, maar na anderhalve dag op de boot was het duidelijk dat ik alleen maar aan de telefoon zou zitten. Hij is met zijn volwassen kinderen op vakantie naar Italië gegaan en zo had ik mijn handen vrij. Ik maakte lange dagen, met 's ochtends vroeg radio-interviews, daarna crisisoverleg en soms 's avonds nog tv-programma's zoals *Jinek* of *Nieuwsuur*. Ik sliep gelukkig wel goed omdat ik wist dat ik er die dag weer alles aan had gedaan om het consumentenvertrouwen te helpen herstellen en knelpunten van gedupeerde boeren op te lossen. Vanuit de pluimveehouders kreeg ik te horen dat ik het zo goed deed in de media. Dat deze mensen, ondanks hun eigen ellende, mij een hart onder de riem staken, geeft me nog steeds kippenvel. Het gevoel om nodig te zijn gaf me de adrenaline die ik nodig had om door te gaan. Het is niet meer zo hectisch als afgelopen zomer, maar het is nog lang niet afgerond. Iedereen gaat weer verder met zijn leven, de eiercrisis is uit het nieuws, maar de gedupeerde boeren zitten nog midden in de ellende.” ■